

Intervju med Francisco Ormazabal, intervjuperson nr 45

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:56:20

Datum: 2018-09-13

Intervjuare: Marja Ågren

Plats: Sarauws rum i Stadsmuseets lokaler, Norra Hamngatan, Göteborg

Tid: 13:00 – ca 14.00

Intervju med Francisco Ormazabal

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:03]: Sådär, så. Och där, då ska jag säga bara då att det är den 13e september 2018, och vi sitter här i Sarauws rum heter det på Stadsmuseet, och jag som intervjuar heter Marja Ågren, och du heter?

Talare 1 [00:00:23]: Francisco Ormazabal

Intervjuare 1 [00:00:25]: Ja. Och du är göteborgare?

Talare 1 [00:00:30]: Nej, inte riktigt, jag är född i Chile, kom jag hit när jag var åtta år gammal, sen levde jag i Småland i nästan 11 år, och sen flyttade jag hit när jag började på Chalmers, så jag har levt i Göteborg i 22 år nu kanske, 22, 23, halvgöteborgare [skrattar 00:00:52] .

Intervjuare 1 [00:00:54]: Ja, du tycker att du är, halv?

Talare 1 [00:00:54]: Ja, jag känner mig mer hemma här i Västkusten än i skogarna i Småland.

Intervjuare 1 [00:00:58]: Ja, ja. När blir man göteborgare tänker du?

Talare 1 [00:01:03]: När man blir göteborgare, det är väl, ja, när man börjar tjöta lite [skrattar 00:01:09], babblar. Jag vet inte, men Göteborg har ändå en viss själ, kontinental själ. Som man, man lär känna det i folk som bor, att det finns alltid sjömansandan på något sätt. Kuststäder är alltid speciella, och så är det nästan i alla städer runt om i Europa och i världen, människorna som bor vid kusten, särskilt i hamnar, har en helt annan sätt att tänka och en annan mottaglighet till folk utifrån än inlandsfolk. Jag tror att kusten är gjord för drömmare, man drömmer mer när man ser havet, och hellre gråter man framför havet än i skogen, i alla fall för min del, så [skrattar 00:02:07].

Intervjuare 1 [00:02:07]: Ja, men hur märks den andan tänker du på göteborgarna annars?

Talare 1 [00:02:15]: Det är vänskaplighet, folk är väldigt öppna och så, så man blir ju alltid, blir en annan vänlighet, folk är helt enkelt öppnare och vågar ta för sig och tjöta lite och fråga. Det är, ja det är, alltså just den öppenheten som man ser.

Intervjuare 1 [00:02:37]: Känner du till begreppet Göteborgsanda?

Talare 1 [00:02:38]: Ja ja, visst, det är olika, beroende på vilka nivåer vi pratar om det, men visst.

Intervjuare 1 [00:02:43]: Ja, vilken, vad tänker du om det?

Talare 1 [00:02:49]: Andan i politiskt sätt eller?

Intervjuare 1 [00:02:54]: Både och, är det det första du?

Talare 1 [00:02:55]: Goa gubbar konceptet eller, ja det är lite olika. Jag har jobbat en hel del med de frågorna faktiskt också, i mitt yrkesliv. Janne Josefsson och allt det här som kom för några fem sex år sen och granskade en hel del saker.

Intervjuare 1 [00:03:12]: I Göteborg?

Talare 1 [00:03:15]: I Göteborg, inte tala så högt, men det var lite sådär goa gubbar och lite Göteborgsandan, kamratskap, i alla fall när jag höll på med det här så träffade många som hade kanske spelat hockey ihop sen 70-talet och sen kommit in i arbetslivet och ja, lite sådant, kamratskap [skrattar 00:03:39]. Det visade sig att alla kände alla på något sätt, för att det var ju bandyklubben eller boxning, många boxade på 70-talet, det var antagligen för att, vad heter det, våran Johansson, vad?

Intervjuare 1 [00:03:52]: Ja, just det, Ingemar, ja.

Talare 1 [00:03:53]: Ingemar Johansson hette han va.

Intervjuare 1 [00:03:54]: Precis, mm.

Talare 1 [00:03:56]: Så det, det är lite sån andan. Så när man jobbar, jag jobbar ju ganska mycket med äldre så då förekommer det att man pratar lite om den tiden.

Intervjuare 1 [00:04:05]: Mm, mm, hur kommer du, men påverkar det dig i ditt jobb?

Talare 1 [00:04:10]: Nej, inte direkt så, men som sagt, jag är ju en annan generation, än de gamla goa gubbarna, om vi säger så. Sen yrkesfolk träffar jag, jag träffar gamla hamnarbetare, har jag träffat en del.

Intervjuare 1 [00:04:26]: Mm.

Talare 1 [00:04:26]: Som många jobbar nu som svetsade, i och med att jag jobbar med bygg, konstruktion.

Intervjuare 1 [00:04:33]: Ja, jag tänkte, mm, mm.

Talare 1 [00:04:33]: Så, gamla svetsen, nu de flesta är ju i pensionsåldern. Om inte, de jobbar

lite väl mycket många av dem, lite längre, men det är lite råare såhär, det var inte så, det var tufft alltså, det, hamnarbetare, kustlivet har alltid varit tufft, alltså, och nu kanske det är en annan typ av moderniserade hamnar med containrar och saker som fraktas utan att vi känner av det, men förr fanns det, Bananpiren, folk fick ju lasta för hand. Det var bara manskap som gällde och böja, böja ryggen och lasta på.

Intervjuare 1 [00:05:21]: Mm, just det, ja.

Talare 1 [00:05:23]: Så det finns ju en hårdhet som visst, lite rå. Inte så, fint i kanten så, som kanske i Stockholm och sådär.

Intervjuare 1 [00:05:34]: Ja, jag förstår. Ja, som också hör ihop med den här andan?

Talare 1 [00:05:36]: Ja, faktiskt, jag tror det präglas lite av det, kanske i modern tid så är det annorlunda, men när man träffar de, folk som är 60, 70 år gamla, som man får kontakt med dem, så då är det lite så, lite rått.

Intervjuare 1 [00:05:52]: Mm, du får gärna berätta vad du jobbar med, mer?

Talare 1 [00:05:55]: Ja jag jobbar som projektledare, byggledare också, utbildade mig på Chalmers, och jobbar mestadels nu med gamla byggnader, nästan hamnat, jag jobbar som konsult för Higab som äger fastigheter i stan, kulturfastigheter, och det har mestadels blivit Avenyn som har varit mitt arbetsområde, Röhsska museet, Konstmuseet, Lorensbergsteatern, och hållit på faktiskt nu sen tre år tillbaka med Högvakten, vars Wenngrenska huset och Strömska huset här på Postgatan.

Intervjuare 1 [00:06:38]: Vad gör du rent konkret i?

Talare 1 [00:06:40]: Jag gör, jag jobbar mycket med den administrativa delen, jag är inte byggare själv, jag är inte arbetsledare heller, byråkrat. Jag håller på med de byråkratiska delarna. Kvalitet och miljö och upphandling, styrning, ekonomi, juridik, det är mer administrativt.

Intervjuare 1 [00:07:05]: Mm, men du är ändå på plats i husen och?

Talare 1 [00:07:07]: Ja, till och från, jag har mina timmar så jag duttar lite här och där.

Intervjuare 1 [00:07:12]: Jaja.

Talare 1 [00:07:14]: Jag är inte på samma ställe på heltid.

Intervjuare 1 [00:07:17]: Nej, just det. Som konsult så gör du?

Talare 1 [00:07:18]: Ja, man är på olika ställen, konsultarbete, jag skulle kunna sitta på ett ställe också, men jag har hellre två eller tre projekt.

Intervjuare 1 [00:07:30]: Mm, men är du liksom egen företagare då eller?

Talare 1 [00:07:30]: Ja, det är jag också.

Intervjuare 1 [00:07:33]: Jaja, jag fattar. Som byggingenjör eller?

Talare 1 [00:07:36]: Ja, som byggingenjör, ja, och som rådgivare om man säger så.

Intervjuare 1 [00:07:42]: Ja, ja, intressant låter det som.

Talare 1 [00:07:44]: Ja, man får ju skapa (?) själv, jag har jobbat som konsult i 15 år för större bolagen här i stan, men just nu, det har blivit en övergång i arbetsmarknaden där de flesta, många äldre har gått i pension, 40-talisterna, särskilt inom administrativa delar i kommunen och många företag, har de försvunnit helt de här, alla mellan 60 och 65 de senaste fem åren.

Intervjuare 1 [00:08:16]: Oj.

Talare 1 [00:08:18]: Många tjänstemän du vet på kommunnivåer som har kanske suttit där i 20 år många av dem, 25 år, så höll ställningarna tills de har gått nu i pension, helt plötsligt har det blivit en tom, väldigt tomt, alltså, och i och med att bygga det går i cyklar.

Intervjuare 1 [00:08:38]: Mm, just det.

Talare 1 [00:08:40]: Så, när jag läste på Chalmers -96 till 2001 då var det nästan inga som ville läsa konstruktion och bygg, det var ju IT-eran som var i topp och då skulle alla bli systemvetare, datatekniker och bolagen stod ju utanför skolorna så fort man kom ut så fick du 35 000 i handen såhär, här, börja programmera hos oss, vi behöver folk. Så många eller de flesta som läste tekniska linjer gick till data, vilket är inget fel i det, Sverige har ju blivit otroligt framgångsrikt inom data och spelutveckling och sånt. Men bygg är ändå mer traditionellt, det är väldigt traditionellt.

Intervjuare 1 [00:09:27]: Mm, det behövs alltid också.

Talare 1 [00:09:30]: Ja. Och sen är det, det är alltid så byggsätten har ändå, de är väldigt traditionella, det ändras inte så mycket, man har byggt alltså sen 100 år tillbaka så är det ungefär fortfarande så vi bygger, kanske lite snabbare eller mer effektivt, men det är ändå samma princip. Det är klart, sen kommer det nya metoder och material. Men i alla fall, så det var nästan inga som läste så, så där, de årskullarna på tio år, de försvann ganska snabbt in i arbetsmarknaden när vi kom ut, och nu när de har, det har varit lite framtungt med pensionärer, tio fem år sen, men nu är det helt tvärt om, så nu är det många yngre som kommer in i de här kanske lite mer ansvarsfulla poster, eller ja. Och även för mig som, jag är 41 och konsult, jag jobba med Konstmuseet och Röhsska och du vet det är såna byggnader.

Intervjuare 1 [00:10:38]: Mm, det går bra.

Talare 1 [00:10:41]: Som kanske förr fick du vara Gammelsmurf om du fick ens röra i dem.

Intervjuare 1 [00:10:45]: Okej, jaja, jaja.

Talare 1 [00:10:46]: Som projektledare eller byggledare. Men idag är det, det är inte så faktiskt. Det har försvunnit så, är man idag 42, 41 som jag, då ser man, man är en sån där senior.

Intervjuare 1 [00:11:01]: Mhm.

Talare 1 [00:11:03]: Och det är (?) inom bygg, att vara senior är ju att vara nästan sån, för min del alltså, att vara Gammelsmurf, som kan.

Intervjuare 1 [00:11:13]: Ja, tänk, om 20 år till då, då kommer du verkligen?

Talare 1 [00:11:15]: Jaja [skrattar 00:11:18] Men det är så som branschen är idag, då det.

Intervjuare 1 [00:11:22]: Fyller det på nu då ändå på utbildningarna med yngre?

Talare 1 [00:11:28]: Nu kommer det vara fler och fler utbildar sig, och egentligen, det man har gjort är att man har förmildrat också kunskapsnivåerna, förr var det otroligt viktigt att vara civilingenjör, byggingenjör, det var verkligen, alltså kandidat eller master, det var väldigt, idag kan man ju, finns ju många såna här KY utbildningar, kvalificerad yrkesutbildningar, som på två år får du praktik och teoretisk utbildning. Och kan faktiskt komma ut därifrån som arbetsledare eller produktionschef eller så vidare. Och det gillar jag väldigt mycket i Sverige, alltså jag har läst utomlands också, är byggbranschen i Sverige generellt, om du är duktig och visar framfötterna så kan du komma väldigt långt, oavsett om du har utbildning eller ej. Och många VD-ar i byggbranschen eller höga chefer, även i de större byggbolagen, många av dem kommer som, har börjat som snickare kanske och sen blivit arbetsledare, och jobbat upp sig till produktionschefer och så vidare. Många produktionschefer har snickarbakgrund, och om du skulle göra samma jämförelse typ i Tyskland, det skulle aldrig gå, du skulle aldrig kunna bli produktionschef om du inte har blivit civilingenjör först, eller, det är så, strikt, ett annat tankesätt. Medelhavet är samma sak, har du inte gjort en viss utbildning så får du inte gå in och bossa eller göra annat. Medan här kan man göra det, och det är bra, för att även många företag är måna om det att, när man ser att det finns talanger att bara, vi satsar på han, han kan bli något bra för företaget, inskolning. Men nu sker ju samma sak i och med att det är så lite folk i byggbranschen så börjar man ta in många lärlingar nu då (?).

Intervjuare 1 [00:13:40]: Aja, mm. Men är det ingen risk nu med att de pratar om att det ska bli lågkonjunktur eller byggas mindre och?

Talare 1 [00:13:48]: Vi har ju precis haft politiskt val här för någon vecka sen och vi har något som heter Västlänken här i Göteborg som har blivit en stor fråga.

Intervjuare 1 [00:13:59]: Mm.

Talare 1 [00:13:59]: Jag tror att det kommer byggas i vilket fall, kontrakten är påskrivna, så det, och det kommer sluka mycket jobb, mycket folk. Det är stora projekt faktiskt.

Intervjuare 1 [00:14:14]: Nej jo det är sant. Vad tycker du om Västlänken sådär?

Talare 1 [00:14:18]: Jag tycker den är bra, faktiskt, men jag tycker att den är lite oschysst fördelad i sin sträckning, jag hade hellre velat haft den en station ute på Hisingen, Lindholmen kanske eller Backaplan, på ställen där det finns mark så man kan bygga ut, och sen också som man kan skapa kanske, en ny vidareutveckling från de här noderna. Alltså hade man byggt en station i Backaplan, då hade man kunnat bygga spårvagn ut till Tuve kanske eller ut till St. Jörgens, Lillhagen och skapa ett annat Göteborg som växer på ett annat sätt, kanske man hade kunnat koppla Säve station och den här Backaplan och sen byggts runt Torslanda, Volvo så hade det kunnat få en cirkel där ute, det hade gjort så mycket mer för staden än att man bygger en station i Haga exempelvis som, jag ser att det inte ger något, inte i Haga direkt, det finns ingen, jag tror inte någon går med på att vi ska riva ner Allén och börja bygga kontorskomplex eller annat där, det finns ju inte. Och Haga är ju heligt, får inte röra.

Intervjuare 1 [00:15:41]: Mm, just det.

Talare 1 [00:15:41]: Så det är ju något. Och sen är det ju, logismen av att, enligt min mening, väldigt stort att man ska bygga en station i Korsvägen, inte minst för att det var Svenska mässan där och då får de ju sin egen entré rakt in i mässan och ett tredje torn, och nu evenemangsstaden man ska bygga ut hela Skånegatan med flashiga kontorskomplex och ja, idrottsarenor och sånt. Men det är inte det som Göteborg behöver, tycker jag. Göteborg behöver växa, och göra det naturligt att ta sig in till stan, med miljötänkande, inte minst genom tåget va, och att det räcker idag att tar du bilen ut till Kungälv klockan fyra så, man undrar, varför ska man bo ens här, alltså, eller tar bilen till Hovås eller Billdal, alltså det är tjock, finns. Och dessvärre, Västlänken, i mina ögon så ger det ingenting för folket utanför staden. Och kanske för några väldigt fåtal att sätta en station i Korsvägen just för Svenska mässans skull ger inte någon större utveckling för vi som medborgare. Hellre sätt den på Södra ingången i Liseberg, där det finns stora parkeringar och knyt ihop Mölndal på ett annat sätt eller, ja. Det finns så mycket annat utvecklingsområden än börja gräva inne i stan, där det inte ens, ja, vi får se vad det ger.

Intervjuare 1 [00:17:27]: Ja, vi får se, det låter som att du borde framföra detta i något bra forum.

Talare 1 [00:17:31]: [skrattar 00:17:32] Kanske det. Sen har man ju satt, att man ska bygga en linbana i, ja alltså jag vet inte. Hade man haft kanske Haga, satt den stationen på Korsvägen istället och flyttat på delar av Stena Line och byggt en tågstation där, med linbana över till Hisingen, det hade varit något väldigt bra, men de får något tröstpris av något slag, att nu bygger vi en linbana över. Ja. I vilket fall, jag jobbar med bygg så för oss är det ju bra att det fortsätter byggas, men det kunde gjorts bättre.

Intervjuare 1 [00:18:14]: Mm, upplever du Göteborg som segregerat?

Talare 1 [00:18:17]: Mycket, väldigt, jag bor i Linne, Majorna-Linne, stadsdelen, det är, det är ganska segregerat, mina barn går på Fjällskolan, man ser inte många från utländsk, eller inte ens utländska, mina barn, min fru är svensk, jag, de är födda här så de är ju svenskar också,

men man ser, det är väldigt segregerat alltså, man ser att det, och det blir ju mer och mer utanför Askim och går du söderut så är det ännu mer segregerat. Billdal, Hovås. Däremot så går du till (?) så är det nästan två svenskar så är det kanske 20 folk utifrån, eller kanske även barn födda i Sverige men som hamnat ändå i de områdena, som gör att det är svårt för dem att komma ut därifrån. Idag dessvärre så räcker det inte att, alltså det har blivit en ny segregation tycker jag, inte bara gällande om man kommer från ett annat land än Sverige utan också ekonomisk segregation, många har ju inte råd att köpa sig en lägenhet för flera miljoner utanför stan eller på de här nya ställena, utan, och de är också väldigt segregerade, det är nästan som gated communities i de här stadsdelarna.

Intervjuare 1 [00:19:45]: De nybyggda?

Talare 1 [00:19:48]: Ja.

Intervjuare 1 [00:19:50]: Mm.

Talare 1 [00:19:50]: Just byggda för en viss stereotyp av människor, med en viss plånbok och en viss utbildning och så vidare. Så det är den nya segregationen tror jag, alltså man kan se det som, det är en klasskillnad, det heter också, vet inte vad, klasskillnaden, segregationen, men det är bekymmersamt faktiskt, och inte minst när man ser att, med tanke med bostadspriser och utvecklingen i staden, hur man bygger, att det är ju inte åtkomligt för många, ens att komma in i de här nya stadsdelarna som man pratar om. Det finns stora planer på Frihamnen där, man ska bygga 6000 bostäder, bilfritt, miljövänligt, ja, allt det senaste och community som har skola, bilarna tillsammans och man ska ha odlingslotter men du ska också kunna lägga, för det måste du lägga fyra och en halv miljon och ha en viss inkomst, och då är det inte för alla, utan då undrar man, vilka bygger vi för.

Intervjuare 1 [00:21:02]: Mm. Har du någon, vad är din tanke om hur, vad borde göras eller hur skulle man kunna, finns det, vad gör man, vad kan man göra för att komma åt segregering?

Talare 1 [00:21:12]: Det behövs politisk vilja.

Intervjuare 1 [00:21:15]: Mm.

Talare 1 [00:21:16]: Och den viljan har funnits i Sverige och i Göteborg inte minst, inte minst på 80-90-talet, det fanns kommunala bolag och byggbolag som byggde åt staden, Familjebostäder hade en egen byggavdelning, de byggde sina egna hus och de Egnahemsbolaget, deras princip, Egnahemsbolagets principer är just att vi ska bygga för att det är sån brist på bostäder, så nu skapar vi en, nu delar vi ut lotter så får man, tomter och så bygger vi tillsammans och så köper in material tillsammans, en kooperativ tanke, i 90-talets Sverige så, efter byggkrisen så knaprar man av allt det här och privatiserade ut, la ut allt på upphandling. Och där med har det också blivit att det för med sig en annan segregering. Många, jag är uppväxt, när jag kom till Göteborg så flyttade jag till Hammarkullen, hamnade jag där av en slump, antagligen för att jag heter Ormazabal i efternamn [skrattar 00:22:35], sa väl han skickar vi till Hammarkullen då va, så det, och då läste jag på Chalmers och jag var ju sällan, jag bara sov där liksom, men jag lärde känna folk också i Angered och i krokarna,

och de flesta är kvar där, alltså det, du hamnar där av, där du hamnar, helt enkelt, och för dem är det nästan omöjligt att se sig att man kan bo på ett annat ställe för att det finns inte de resurserna, inte minst på grund av att det inte finns heller bostäder, får inte vara kräsen heller. Men jag tror att Göteborg alltså, politisk fråga nu i sista valet, vi pratade om Västlänken hit och dit och kanske bilbränder här och där, men det är ingen som har lyft frågan om bostadskrisen i Göteborg, hur löser vi det här egentligen. Jag menar, inte för att vi ska vara något alltså ubersocialistisk stad, men man kan faktiskt ta ansvar politiskt sätt, att skapa en bank som kan låna ut pengar till kommunala bolag att bygga billigt. Men idag är allting så kommersialiserat och vi ska tjäna så mycket pengar, så då gör vi inte det. Själv jobbar jag med de här stora byggherrarna, och man gör ju stora procent på vinst på lägenheterna som de säljer, vi pratar 25, 30 procent. Det är klart, vem vill bygga billigt då, när folk är tvungna att betala fyra mille. Mark finns i Göteborg, själv har jag varit ute efter en tomt nästan i fyra, fem år, de tog bort den kommunala tomtkön. Så allt nu ligger på spekulation, i Hemnet och annat. Men ja, tomter, Göteborg har tomter, dela ut dem till, det finns kooperativt tänkande, finns folk som kan gå ihop och bygga egna stadsdelar. Tillsammans, vi bygger radhus, på ett enkelt sätt, det finns kunskap, det finns massa akademiker och byggingenjörer som är beredda att jobba för de här idéerna, hållbart och allt, men krafterna, politiska krafterna är inte intresserade av det här för att det ger inte pengar till de som vill ha.

Intervjuare 1 [00:25:16]: Mm, nej.

Talare 1 [00:25:17]: Kanske, det är inte bara i Göteborg, det är på många ställen det är så, men det blir lite extra tydligt i Göteborg, jag tror det är någon gång i veckan, förra veckan såg på tidningen att de hade släppt upp en tomt för Skanska för 80 miljoner, framför, var det, Göteborgs Energis, den gamla macken där, Canonhuset vid Ullevi där.

Intervjuare 1 [00:25:42]: Ja ja just det.

Talare 1 [00:25:43]: Det var en mack där. Det var värderat till 350 men de fick den för 80.

Intervjuare 1 [00:25:48]: Oj, ja. Mm. Jag förstår.

Talare 1 [00:25:52]: Ja, men det finns, segregationen skulle även kanske, om man släppte ut delar av Särö exempelvis och så bygger vi ut för alla, man får ansöka, så får man rekrytera, samla folk, nu bygger vi tillsammans, jag tror att det skulle också få människor från olika stadsdelar att bo tillsammans och lära känna varandra på ett annat sätt och skapa en gemenskap. Och göra livskvaliteten bättre. För att bygga ett hus är ingen kostnad, alltså det kostar inte, alltså du kan bygga en villa för en och en halv miljon, väldigt enklare en miljon, om det är tio som går ihop. Att du ska behöva köpa en ny för fem miljoner, det, det är tomterna som gör att det, (visar med en gest och ett ljud att det går upp) och sen alla påslag. Nog med det.

Intervjuare 1 [00:26:46]: Mm.

Talare 1 [00:26:47]: [skrattar 00:26:47]

Intervjuare 1 [00:26:48]: Men det låter som du är ganska hemma, du känner till Göteborgs stadsdelar, hur är det?

Talare 1 [00:26:52]: Ja jag har ju jobbat på olika ställen, så man lär känna, jag har jobbat i, jag höll på ganska mycket med skolor ett tag för lokalförvaltning, så jag jobbar en del med skolor i Billdal, i Hovås, Lindås, Lindåsskolan, men också en del i Bergsjöskolan och i Brunnsboskolan, och stenskolorna som jag kallar i Göteborg, det är Schillerska, Hvitfeldtska, de gamla gymnasierna, Burgården och.

Intervjuare 1 [00:27:28]: Mm, mm, flyttade du direkt från Hammarkullen till Majorna?

Talare 1 [00:27:30]: Nej, jag flyttade sen till Biskopsgården, södra Biskopsgården, sen fick jag stipendier och flyttade till Barcelona och bodde där i två år. Under den tiden så hade jag lägenheten där ute men jag hyrde ut den i andra hand till en vän, och det var just där någon gång vid millennieskiftet där det började bli väldig brist på bostäder i Göteborg, det är ungefär där det börjar bli riktigt, folk flyttar in i större skala. Jag kommer ihåg när jag bodde i Hammarkullen så rev man höghus, flera stycken, tror jag de skickades till Kaliningrad nånstans, någon som hade köpt det, men det var ju såna stora limpor, säkert 2000 lägenheter, jag vet inte men, som skickades ut, för att det var, ingen ville bo, de var inte uthyrbara. Så sen när jag kom tillbaka från Barcelona fanns det inga lägenheter alls, inte ens i Hammarkullen, fanns ingenting. Och på den tiden, min vän råkade bråka med sin tjej, så han lämnade min lägenhet till Familjebostäder då, så när jag kom tillbaka så hade jag ingen bostad.

Intervjuare 1 [00:28:43]: Okej.

Talare 1 [00:28:45]: Så jag har bott i de här andrahandstågen, bodde i nästan tre år, med en sån trolleyväska bara.

Intervjuare 1 [00:28:54]: Ja.

Talare 1 [00:28:55]: Inga möbler, ingenting. Och jag flyttade runt i tolv olika adresser, så jag fick ihop det i två och ett halvt års tid, sen fick jag lägenhet i Mariaplan, sen dess har jag bott i Mariaplan, nu bor jag i Fjällgatan. Så det.

Intervjuare 1 [00:29:13]: Trivs du i Majorna?

Talare 1 [00:29:14]: Jodå, jag trivs, det är bra, jag gillar Majorna, det har sin charm.

Intervjuare 1 [00:29:20]: Vad är det som är bra?

Talare 1 [00:29:23]: Alltså folk är ganska avslappnade i Majorna, många, alltså inte alla men många har ganska bra akademisk bakgrund och är väldigt vidöppna i vyerna, kulturarbetare, musiker, ingenjörer, arkitekter, en jättemblandning. Så det, jag gillar den, den stilen som finns där.

Intervjuare 1 [00:29:52]: Mm, är det något som inte är bra med Majorna, eller i din stadsdel?

Talare 1 [00:30:00]: Det är att det är så trångt, börjar bli något slags Chinatown, folk bor ju väldigt trångt. Majorna är byggt för singelbostäder och kanske två föräldrar, ett barn, det finns inga stora lägenheter i Majorna, ändå bor det många familjer med två, tre barn, i små, små lägenheter.

Intervjuare 1 [00:30:27]: Men du sa ni letar tomt, är det så att ni eller du skulle hellre flytta?

Talare 1 [00:30:32]: Jaja, jo men det blir man tvungen, jag kan inte, det blir trångt. Jag hade jättegärna bott i stan närmare sånt men samtidigt ska vi köpa, det finns ett fåtal lägenheter i Majorna som är bostadsrätter men jag betalar inte fyra och en halv miljon för en 80 kvadratare, 90 kvadratare, nej. För de pengarna så bygger jag ett hus på 200 kvadrat, med (?) [skrattar 00:31:00], alltså det, det, det är inte rimligt.

Intervjuare 1 [00:31:03]: Nej.

Talare 1 [00:31:04]: Det är inte rimligt.

Intervjuare 1 [00:31:07]: Hur gamla är dina barn?

Talare 1 [00:31:08]: Åtta, sex, fyra.

Intervjuare 1 [00:31:11]: Mm.

Talare 1 [00:31:11]: Så det, två går på Fjällskolan och en den sista, min dotter, hon har precis börjat i en kommunal förskola. Tidigare så gick alla, eller alla barn har gått på ett kooperativ i Majorna. Har varit väldigt, väldigt bra, men det kräver ju en hel del arbete också från föräldrarna, och ett barn funkar bra, två barn, ja, lite svårare men visst, men med tre barn så blir det nästan en sport [skrattar 00:31:41] .

Intervjuare 1 [00:31:42]: [skrattar 00:31:43]

Talare 1 [00:31:43]: Och sen är det också, generationerna, sen så har du, många nya föräldrar kommer, börjar på väljer sätta barnet på kooperativ och de har såna extrema idéer om att allting ska vara så ekologiskt och allt ska vara plastfritt och allt ska vara, och det är bara mer jobb egentligen va. Vi ska laga maten själva och, ja, så det, till slut så kände vi bara nej, nu räcker det [skrattar 00:32:17] .

Intervjuare 1 [00:32:18]: Men funkar det med det kommunala också?

Talare 1 [00:32:20]: Jodå, det funkar, det är lite torrare däremot.

Intervjuare 1 [00:32:23]: Torrare?

Talare 1 [00:32:23]: Ja.

Intervjuare 1 [00:32:23]: På vilket sätt?

Talare 1 [00:32:25]: Det är mer, det är inte samma sociala umgänge som du har när du har kooperativ. Det är ganska viktigt, det sociala, och även, det blir kanske lite mekaniskt nästan att vi lämnar och hämtar, lämnar och hämtar. I kooperativ så stannade vi ändå kvar kanske och hjälper till någon förälder som håller på och städar eller, man tar hand om varandras barn på ett annat sätt och man hjälps åt. Och någon i och med att man har städning, några dagar varje månad, per termin, så måste man hjälpa varandra i den mån man kan.

Intervjuare 1 [00:33:08]: Just det. Men hur ser en vanlig dag ut ungefär i ditt liv?

Talare 1 [00:33:11]: I mitt liv? Ja, jag går upp väldigt sent, jag är väldigt dålig på att gå upp tidigt, så jag går upp sju, sen klär jag alla barnen väldigt snabbt, sätter frukost på bordet, tar med mig dottern, cyklar iväg med henne, lämnar henne på förskolan, cyklar tillbaka, ser till att de två andra som är kvar ätit sin frukost, packar ihop väskor, borstar tänderna, går upp för Fjällskolan, Fjällgatan upp till Fjällskolan, lämnar dem åtta, och sen cyklar jag ner till stan. I och med att jag har eget också så cyklar jag oftast sen hem och sen sätter jag mig hemma och jobbar. Sätter på mina vinylskivor och [skrattar 00:33:58].

Intervjuare 1 [00:33:58]: Vad skönt.

Talare 1 [00:34:00]: Ja, faktiskt, och jobbar lite hemifrån.

Intervjuare 1 [00:34:01]: Är ni, bor du med barnens?

Talare 1 [00:34:06]: Ja, vi bor tillsammans.

Intervjuare 1 [00:34:06]: Mm.

Talare 1 [00:34:06]: Men min fru, hon är tandsköterska, så hon börjar mycket tidigare. Folk tandvården öppnar ju sju och stänger sju.

Intervjuare 1 [00:34:16]: Ja just det, det är långa tider.

Talare 1 [00:34:19]: Det är långa tider, men det är klart hon jobbar inte hela dagen, men det blir att många tidiga morgon och några sena kvällar.

Intervjuare 1 [00:34:26]: Mm. Men hur rör du dig i stan, liksom du cyklar och, alltså, jag förstår att du är på massa olika ställen då, men har ni något annat rörelsemönster om ni är med familjer eller åker ni, gör ni utflykter?

Talare 1 [00:34:43]: Jaja, ja vi tar bilen till Sisjön, oftast så blir det Sisjön, och nu i helgen försökte vi hitta svamp, det var väldigt ont med svamp, fiskar lite, grillar kanske. Jag flugfiskar en hel del, så jag vet mina ställen ute i Vallda Sandö, Onsala åker jag mycket till. Särö, Säröskog?

Intervjuare 1 [00:35:03]: Mm, Västerskog, ja.

Talare 1 [00:35:06]: Västerskog, ja.

Intervjuare 1 [00:35:07]: Just det.

Talare 1 [00:35:07]: Där ute gillar vi att åka till, det är väldigt vackra ställen där du är så nära havet, kan bada och känner på det här lugnet. Eller skärgården, skärgårdsbåtarna till, från Saltholmen ut. Så det, det vart en del tältande i år i och med att det var så varmt, så man har kunnat åka ut och slå upp tält. Men vi hittar alltid på någonting, vi har Slottsskogen så nära också så att, det blir alltid den närmaste om man behöver komma ut snabbt.

Intervjuare 1 [00:35:41]: Mm, just det. Är din fru ifrån Göteborg eller?

Talare 1 [00:35:44]: Nej, hon är från Skåne.

Intervjuare 1 [00:35:43]: Mm, så ni har inte familj och så här i?

Talare 1 [00:35:47]: Jag har, mina syskon har flyttat hit också.

Intervjuare 1 [00:35:49]: Mhm, mm.

Talare 1 [00:35:50]: Så mina syskon bor här.

Intervjuare 1 [00:35:53]: Och dina föräldrar är de?

Talare 1 [00:35:57]: Pappa bor i Växjö, bor kvar i Växjö, och min mamma flyttade till Chile för några år sen. De skilde sig, så, hon är här på somrarna.

Intervjuare 1 [00:36:04]: Mm, åker du till Chile?

Talare 1 [00:36:07]: Ja, så fort jag har, när jag kan så gör jag det. Sist jag var där var för ett år sen, och innan dess var jag nog för, ja jag åker ofta, ett och ett halvt år sen. Jag gillar, som sagt, jag gillar att flugfiska, så får jag utrymme och några veckor så åker jag gärna till södra Chile, till Patagonien, det motsvarar ungefär som Lappland i Sverige, Lofoten i Norge, fast i omvänt [skrattar 00:36:31] .

Intervjuare 1 [00:36:31]: Ja just det, ja.

Talare 1 [00:36:34]: Mot söder då, så man går ju närmare Antarktis egentligen, och det är mycket glaciärer och vatten och myrar och skogar, jättefint, öring och lax i vattnet. Det är så rent där i södra jordklotet, när man ser ibland på såna där föroreningskartor, vi har norra och södra halvklotet, i norra sfären så ligger ju alla industrier, i Kina, ja, Kina, Ryssland, Europa, USA. Och de här jetströmmarna går på något sätt runt såhär va, (?), det finns det ju såna här, man visar ju hur mycket föroreningar det är i luften i norra sfären, det har varit mycket, det har varit surt regn och sånt där på 70-talet och 90-talet.

Intervjuare 1 [00:37:24]: Just det, mm.

Talare 1 [00:37:26]: Men i södra sfären, det är bara vatten egentligen, vi har Australien kanske, och New Zeeland. Sen har vi södra Chile och Argentina och sen har du Stilla havet som är enormt. Så där nere, det är väldigt, väldigt rent.

Intervjuare 1 [00:37:46]: Ja, vad häftigt. Var i Chile var det du var född?

Talare 1 [00:37:50]: I Santiago, i huvudstaden, så jag är uppväxt i en stad, jag kom hit som åtta, nio år, så jag gick till fyran där tror jag.

Intervjuare 1 [00:37:59]: Jaja, du har minnen och liksom kontakter eller?

Talare 1 [00:38:01]: Jaja. Jag hälsar på kusiner och så. Men även där har det ju ändrats mycket på sistone. Det händer mycket i Sydamerika.

Intervjuare 1 [00:38:13]: Jo, ja.

Talare 1 [00:38:14]: Det är helt ny utveckling, och det är roligt att se.

Intervjuare 1 [00:38:17]: Ja. En, tillbaka till Göteborg, det var Chalmers som gjorde att du flyttade hit helt enkelt?

Talare 1 [00:38:26]: Ja, egentligen var det kärleken först, men det, det finns ju alltid något [skrattar 00:38:31] .

Intervjuare 1 [00:38:32]: Ja.

Talare 1 [00:38:33]: Men det, det blev inte så långvarigt, men jag flyttade ändå.

Intervjuare 1 [00:38:37]: Jaja, ja. Det var ju bra, tänker jag, för Göteborg [skrattar 00:38:41] .

Talare 1 [00:38:41]: Ja [skrattar 00:38:42], nej så det, jodå Chalmers, och sen, man trivs ju bra här, sen jag är som sagt, jag kommer ju från Småland, småstäder, och komma hit så är det ju helt annat, helt annan miljö. Och Göteborg är ganska liten stad, alltså en liten stad med storstadskomplex brukar jag säga, och eller många som ibland när man träffar folk så det är mycket Västlänksnack nu och mycket om linbanesnack, och bostäder och exploateringen som ska göras och Serneke som kommer bygga sin, vad heter den, Scandinavian, nej vad heter det tornet som?

Intervjuare 1 [00:39:22]: Ja ja just det, Karlatornet? Mm, mm.

Talare 1 [00:39:25]: Karlatornet ja. Som storstadskomplex, men som när man tänker sig bara kör du ner från Göteborg fem timmar så är du kanske i Tyskland, och i Tyskland finns det säkert 60 städer i den här storleken, så det.

Intervjuare 1 [00:39:46]: Det ger lite perspektiv.

Talare 1 [00:39:48]: Ja, det [skrattar 00:39:49], så det, har bara, så som man tänker och, man

ser sig sällan i Sverige som en del i Europa, det känns inte naturligt att vara en del i Europa, man ser sällan flaggor från Europa, utan, vattnet har alltid avgränsat, men ibland ska man nog se lite perspektiv, att ja, i Tyskland har de gjort redan linbanor på många ställen, de har ju sin Donau, den stora floden som rinner mellan många städer, och det finns linbanor i många städer idag, så det är ju inte något som vi ska uppfinna här för första gången i världen, utan det finns. Västlänken, alltså många städer har ju, många av de här tyska städerna i storlek av Göteborg har tunnelbanesystem, så det är ju, det är klart, och sen det är lera, vatten och sånt, det finns lera och vatten överallt, det är inte unikt för bara västsverige. Så det, jag lugnar ner dem lite såhär [skrattar 00:40:51] .

Intervjuare 1 [00:40:52]: Ja, just det. Men hur, kan du säga tre bra saker med Göteborg då, sådär?

Talare 1 [00:40:59]: Tre bra saker med Göteborg.

Intervjuare 1 [00:41:00]: Mm.

Talare 1 [00:41:01]: Luften. Är frisk. Havet, och människorna.

Intervjuare 1 [00:41:12]: Mm. Som är?

Talare 1 [00:41:15]: Göteborgare [skrattar 00:41:17] .

Intervjuare 1 [00:41:18]: Ja just det. Ja.

Talare 1 [00:41:20]: Nej människorna, det, det är en annan typ av människor här, än bara i Stockholm, än bara i Malmö. Än vad det är i Göteborg. Det är en annan attityd. Det är lite en stad ändå, men sköna människor, med bra perspektiv. Det är nog havet som gör det att [skrattar 00:41:41] .

Intervjuare 1 [00:41:42]: Ja, du sa det ja. Hur är det med dåliga saker då?

Talare 1 [00:41:45]: Tja du, det finns många dåliga saker. Men segregationen är dåligt tycker jag. Kommunikationerna i stan är fruktansvärda. Kunde man faktiskt ha tänkt på lite mer, att man har allt genom Brunnsparken är faktiskt, ja [skrattar 00:42:11] .

Intervjuare 1 [00:42:12]: Jo.

Talare 1 [00:42:13]: Man kan fråga sig, åka spårvagn är charmigt men, alltså så fort det är något stopp så är det kört, det är lite så, jag cyklar mest, jag har tröttnat på att åka spårvagn. Hellre blir jag blöt. Men då kommer jag i tid. Men när jag åker spårvagn så går det inte. Dessutom måste man betala, bättre att cykla, brukar jag säga. Det är väl nog det. Tre saker. En sista grej då. Jag finner inte så mycket mer.

Intervjuare 1 [00:42:47]: Finns det, ja, nej?

Talare 1 [00:42:51]: Nej. Jag kommer nog på något snart.

Intervjuare 1 [00:42:55]: Mm, det får du göra, men jag kan fråga om det är några platser som du tycker särskilt mycket om i staden?

Talare 1 [00:43:03]: Ja, det finns Botaniska trädgården är väldigt fint, Smittska udden och Västerskog, är det, men det är inte Göteborg, det är utanför.

Intervjuare 1 [00:43:15]: Mm, mm.

Talare 1 [00:43:18]: Skärgården, det är ju en del av Göteborg också.

Intervjuare 1 [00:43:22]: Mm, brukar ni åka ut i skärgården?

Talare 1 [00:43:25]: Ja, som, jag går ut och fiskar mycket så jag brukar ju gå runt där, men vi åker när det är fint väder. Jag brukar gå ut oavsett om det är fint eller dåligt väder. Jag går ut ändå.

Intervjuare 1 [00:43:37]: Mm, mm.

Talare 1 [00:43:38]: Det är vackrare, det är de delarna jag brukar alltid ta med mig folk ut som kommer och hälsar på.

Intervjuare 1 [00:43:43]: Mm.

Talare 1 [00:43:44]: Sen finns ju Liseberg och sånt, men det är ju en annan, det är ju mer, attraktivt på ett annat sätt. Det är inte såhär.

Intervjuare 1 [00:43:52]: Det är naturen som är mest, det som lockar dig då?

Talare 1 [00:43:56]: Ja, faktiskt, faktiskt. Just, just man ser de här formationerna från Vrångö uppåt, alltså det, det är så, kontrast, när man ser Onsala, där börjar ju Skandinavien egentligen, det här är ju sista kotan av Skandinavien. Sen härifrån upp så börjar ju hela bergskedjan egentligen, och det visar sig, Bohuslän och sen upp till Strömstad, det blir ju mer kuperat och lite högre, högre, Oslo, och sen börjar det, sen växer det till. Det här är de första kotorna egentligen, man ser ju dem på Vrångö, nog kanske, det är en av de, sen därifrån söderut så är det platt. Det är inte mycket, det är inte de här bergsformerna, och det är jättevackert. Och jag hade med mig en vän från Spanien, vi var på Smittska udden, han tyckte det såg ut som månen där alltså.

Intervjuare 1 [00:44:57]: Som månen? Ja.

Talare 1 [00:44:57]: Ja, ett månlandskap, det är ju kala berg som sticker ut, det var helt blankt då.

Intervjuare 1 [00:45:03]: Jaja, mm.

Talare 1 [00:45:03]: Så han sa, det här är som månen, du vet, det är inga träd och det är

kullar och det är formationer. Ja.

Intervjuare 1 [00:45:10]: Ja, vad roligt.

Talare 1 [00:45:12]: Mm, nej naturen är fint, så det trivs jag. Och det är ganska nära till det mesta här också, man kan ta sig fram på ett enkelt sätt, om man cyklar, inte med spårvagn. Och köra bil, det är fruktansvärt. Och nu är det ännu sämre. Så det.

Intervjuare 1 [00:45:29]: Mm, mm. Men om ni skulle, om du fick önska var du skulle ha din tomt, var är det då du helst?

Talare 1 [00:45:36]: Skulle vilja bo i stan, då skulle jag vilja bo, Johanneberg någonstans.

Intervjuare 1 [00:45:42]: Men är det så, alltså jag tänker på det här med att bygga ditt hus, det är ändå liksom att du skulle vilja ha en tomt i stan?

Talare 1 [00:45:49]: Ja. Jadå, ja, men det finns inte [skrattar 00:45:51] .

Intervjuare 1 [00:45:52]: [skrattar 00:45:53] Nej jag, jag tänker, man kan önska.

Talare 1 [00:45:55]: Jaja, man får önska det. Vi hittade en tomt i Kungshöjd, inte Kungshöjd, jo det är Sandarna, uppåt där, Kungshöjd eller, ja, Sandarna i alla fall.

Intervjuare 1 [00:46:08]: Ja just det, Kungssten, mm.

Talare 1 [00:46:12]: Kungssten. Pytteliten, 400, säg 500 kvadrat, tre komma fem miljoner. Och det var också en tomt som gud glömde, därför ingen har byggt där och ingen kommer kunna bygga där heller för det är väldigt svårt att bygga, men det är orimligt. Och det borde vara faktiskt en stark politisk fråga i den här staden om man vill ha kvar folk, så visst, det är viktigt för Göteborg med högutbildade och så vidare, men det måste också ges förutsättningar för att folk ska kunna bo här, för att det, det, ja, annars så flyttar man ut. Och jag känner många som har flyttat till Kungälv, de är bättre på att kvittera ut tomter där och det byggs mycket i Tegaområdena också Kungälv där.

Intervjuare 1 [00:47:06]: Okej, mm.

Talare 1 [00:47:10]: Men här är det stendött.

Intervjuare 1 [00:47:15]: Mm, mm.

Talare 1 [00:47:14]: Av någon otroligt märklig anledning. Man har ju nu tagit ner Särö flygplats, för det ska ju inte flygas mer där.

Intervjuare 1 [00:47:21]: Nej, mm.

Talare 1 [00:47:23]: Finns ju hur mycket yta som helst där ute. Hellre har man en galoppbana än att bygga kanske nya stadsdelar.

Intervjuare 1 [00:47:30]: Mm, ja.

Talare 1 [00:47:32]: Så det, och bygga bättre tågförbindelser in, eller, men jag vet inte vilka, hur det ser ut här om 30 år.

Intervjuare 1 [00:47:42]: Nej, det var just min nästa fråga, hur du tänker dig Göteborg i framtiden, vad tror du?

Talare 1 [00:47:50]: Jag tror i värsta fall, om man inte sätter igång med att bygga nya stadsdelar med bra kommunikation in så kommer nog, alltså stan kommer aldrig dö så, men jag tror att det blir nog en utflytt från staden. Det finns ju stora utmaningar nu med inte minst Västlänken, vi pratar om tio år, i staden, som folk ska ju ha tålamod med biltrafik, transporter, det blir, det är stora utmaningar för staden. Och attraktionen finns ju alltid i staden, att det ska finnas nöjen och jobb och så vidare, men det är också att det ska finnas trygghet och bostäder, och man ska, jag är inte, jag tror att det blir nog kanske möjligen utflytt från den här staden, och kranskommunerna har börjat förstå och börjar faktiskt redan nu locka ut folk på ett bra sätt. Inte minst då i Ale kommun och de här där det finns mycket ytor ut och du vet som man kan befolka och börja bygga. Kungälv bevisligen också. De har ju egna stadskärnor och bygger egna storcenter, köpcenter, de har ju den, kommer inte ihåg vad den nya i Kungälv heter men det är kolossalt köpcenter som de bygger precis där.

Intervjuare 1 [00:49:20]: Ja, där leden passerar?

Talare 1 [00:49:24]: Ja, och du har ju mot Kungsbacka där. Så i slutändan så kanske folk behöver inte ens ha Göteborg. Idag kan man göra väldigt flexibelt också, du behöver inte ta dig till kontoret, du kan ju sitta hemifrån.

Intervjuare 1 [00:49:39]: Mm.

Talare 1 [00:49:40]: Man pratar mycket om nätet nu, att många affärer, H&M och de här, ser ingen potential att ha fysiska affärer, för folk köper allt mer från nätet. Så jag tror mycket av det här kommer nog göra att centrum kommer få helt annan modell i framtiden.

Intervjuare 1 [00:50:06]: Mm.

Talare 1 [00:50:07]: Där kanske nöjet eller Femmanhuset eller köpcentra har varit en magnet för att folk ska kunna, någonstans har man lagt Femmanhuset precis vid centralstationen för att det är lätt att ta sig dit. Och alla spårvagnar ska gå genom Brunnsparken för där är Femmanhuset, och det har alltid varit köpstråket, det har funnits en stark vilja att bygga det. Det är inte naturligt att man ska lägga den i Brunnsparken, det är bättre att sätta den i Heden, det är bättre.

Intervjuare 1 [00:50:36]: Mm, sätta vad i Heden?

Talare 1 [00:50:37]: Knyt, spårvagnarna, knutar och annat va.

Intervjuare 1 [00:50:38]: Ja just det, knutar, ja precis, just det.

Talare 1 [00:50:42]: Så om 30 år så finns det kanske inte de här fysiska affärerna längre, det är inte det folk vill se. Jag har gått på några såna föreläsningar på Chalmers där man pratar mycket om framtida städer, och i många länder, Singapore eller där det har varit större storstadskomplex, där man har haft såna här fancy köpcentrum och folk går dit och handlar, men efter tre gånger så är de trötta på det, men vad händer här, Mall of Scandinavia har jag varit någon gång i Solna i Stockholm, jättekomples, visst, men vad händer sen. Det....

Intervjuare 1 [00:51:28]: Mm, mm.

Talare 1 [00:51:29]: Så det tror jag att det kommer nog ändra scenen här på något sätt.

Intervjuare 1 [00:51:34]: Men är du hoppfull att, det blir bra?

Talare 1 [00:51:37]: Självklart, självklart ska det bli, det blir annorlunda, självklart, nej jag är hoppfull. Göteborg är en väldigt fin stad och det finns en potential att göra den ännu bättre, vi har bra industrier, vi har Volvo och vi har en bra högskola som är världskänd i världen, och nej jag tror, jag är, men det gäller att se till att alla kan bo här på ett värdigt sätt, alltså jag tror många kanske börjar hoppa av eller skippa att komma till Göteborg och jobba, för det är bara körigt att hitta bostad. Och många studenter kanske väljer bort den här staden helt enkelt, för det går ju inte ens att komma in, hitta någonstans att sova, och det är ju där det börjar, får du hit en student, så stannar man här. Det är så de har befolkat det inre i Sverige, de har byggt högskolor i alla orter i stort sett för att folk stannar ju där sen och utvecklar det, och det är viktigt för landet också, men för Göteborgs skull är det viktigt att vi kan ha kvar och locka hit, inte bara studenter men alla möjliga människor som. Men just för utveckling om man räknar det så är det, nej det måste bli bättre på att bygga för alla, och utveckla staden på ett sånt sätt så att den kan växa ut, än att bara förtäta och bygga för ett fåtal, som man har gjort de sista tio åren, som jag ser det.

Intervjuare 1 [00:53:23]: Tänker du dig din framtid i Göteborg?

Talare 1 [00:53:27]: Jag hoppas det, jag hoppas det, men jag får se faktiskt, jag tvivlar helt enkelt, för att jag ser att, nej, jag kan inte köpa här en villa för åtta miljoner, det är omöjligt. Även om vi har, jag har bra inkomst och allt, men det känns helt orimligt. Finns inte i min värld. Hellre flyttar jag, vet inte, Frillesås så kan du ta dig hit med tåg och det funkar lika bra eller Varberg som är, och kanske får det lite lugnare, och hittar något annat för halva priset, och bor lugnt. Men då betalar jag ju skatt i Varberg sen, inte i Göteborg, då förlorar man, så det gäller jag vet inte, man måste vara strategisk här i stan, jag tror det är viktigt.

Intervjuare 1 [00:54:26]: Mm, mm. Jag har en fråga bara som jag inte har ställt här som är kanske lite speciell, men det är om du, apropå göteborgare, finns det en äkta göteborgare tycker du?

Talare 1 [00:54:36]: Finns det någon äkta göteborgare?

Intervjuare 1 [00:54:39]: Ja.

Talare 1 [00:54:40]: Som personlighet eller som?

Intervjuare 1 [00:54:43]: Vad som, vad du tänker?

Talare 1 [00:54:46]: Jag vet inte, jag går ganska mycket till Sjuans ölhall. Går du dit en lördag klockan tolv så kommer du hitta många av dem där.

Intervjuare 1 [00:54:55]: Mm, det är de äkta?

Talare 1 [00:54:57]: Det är de [skrattar 00:54:59], så ta det som fältstudie om du vill nu i helgen, och gå dit klockan tolv så hittar du stadens göteborgare. Och det finns också där karikatyrer av stamkunderna som har gått bort under tiden.

Intervjuare 1 [00:55:14]: Ja, mm.

Talare 1 [00:55:15]: Men de är representerade i rummet. Men det är en institution i sig, Sjuans, och där är det väldigt göteborgskt. Ja, och det är nog där jag fått min inspiration av, ja i och för sig man träffar ju många äldre där och just på lördagar klockan tolv, för det är då de går ut.

Intervjuare 1 [00:55:36]: Okej, okej, vad är det du gillar med att gå dit just?

Talare 1 [00:55:39]: Jag gillar att träffa, särskilt äldre folk. Man lär sig mycket av att lyssna, och det är så roliga historier och de har alltid något att säga, dessvärre så har de inte alltid så mycket, de har mycket tid men lite folk att prata med, så de kommer gärna dit och berättar lite extra och jag har ju småbarn så jag har ju inte ofta tid men har jag tid över så går jag dit och tar mig en öl klockan tolv på en lördag, då kommer du höra alltså [skrattar 00:56:06] .

Intervjuare 1 [00:56:07]: Ja, vad roligt. Vi kanske ses där då [skrattar 00:56:11] .

Talare 1 [00:56:11]: Ja, det gör vi.

Intervjuare 1 [00:56:12]: Jag får tacka så hemskt mycket för att du var med.

Talare 1 [00:56:13]: Tack, tack.

Intervjuare 1 [00:56:16]: Stänger jag av här.

[bandningen slutar]